

sp. z o.o.

AUTORSKA PRACOWNIA ARCHITEKTONICZNA ZENONA REMI
34-500 ZAKOPANE ul. KRUPÓWKI 48/5 tel/fax (018) 2014034, 2000949 NIP 736-000-52-27 R. 490390702

INWENTARYZACJA BUDOWLANA

NAZWA OBIEKTU : **WILLA „OKSZA”**

ADRES OBIEKTU : **ZAKOPANE UL. ZAMOYSKIEGO 25**

NR EWIDENCYJNE DZIAŁEK : **DZ. NR EWID. 212/2 OBRĘB 12**

JEDNOSTKA PROJEKTOWA : **AUTORSKA PRACOWNIA ARCHITEKTONICZNA
ZENONA REMI, „JAR” SP. Z O.O.
34-500 ZAKOPANE, UL. KRUPÓWKI 48/5
TEL/FAX: 018 20 140 34**

AUTORZY OPRACOWANIA: **mgr inż. arch. Zenon A. Remi
stud. arch. Jacek Kłak
mgr inż. Andrzej Trebunia**

CZĘŚĆ OPISOWA

1. PODSTAWA OPRACOWANIA
2. ZARYS HISTORII OBIEKTU
3. OPIS OBIEKTU
4. DANE OGÓLNE

CZĘŚĆ RYSUNKOWA

01	SYTUACJA	-	1:500
01i	RZUT PIWNIC	-	1:100
02i	RZUT PARTERU	-	1:100
03i	RZUT PIĘTRA	-	1:100
04i	RZUT PODDASZA	-	1:100
05i	PRZEKRÓJ A-A	-	1:100
06i	PRZEKRÓJ B-B	-	1:100
07i	ELEWACJA ZACHODNIA	-	1:100
08i	ELEWACJA POŁUDNIOWA	-	1:100
09i	ELEWACJA WSCHODNIA	-	1:100
010i	ELEWACJA PÓŁNOCNA	-	1:100

CZĘŚĆ OPISOWA

1. PODSTAWA OPRACOWANIA

- inwentaryzacja konserwatorska wykonana przez studentów Politechniki Śląskiej w Gliwicach w roku 1988
- inwentaryzacja z koncepcją modernizacją wykonaną przez inż. Adama Gurgula z roku 1993
- Program Konserwatorski opracowany przez dra Zb. Moździerza maj 2006
- mapa sytuacyjno – wysokościowa w skali 1:500

2. ZARYS HISTORII OBIEKTU

Willa „OKSZA” została zaprojektowana przez Stanisława Witkiewicza, twórcy stylu zakopiańskiego w 1895 roku. Budynek wznosili góralscy cieśle pod kierunkiem Wojciech Roja i Jana Obrochty w latach 1895-1896. W latach międzywojennych budynek uległ przebudowie na dom profilaktyczny później internat gimnazjum. Po drugiej wojnie światowej przeprowadzono kolejny remont z adaptacją na prewentorium. Od 1965 roku budynek przejęły krakowskie władze wojewódzkie adaptując na dom wczasowy. Do chwili obecnej wykonano jeszcze kilka remontów łącznie z modernizacją kotłowni. W 2001 roku wykonano nowe pokrycie dachu blachą.

3. OPIS OBIEKTU

Willa położona jest po wschodniej stronie ul. Zamoyskiego, nieco oddalona od ulicy. Drewniana, wzniesiona na rzucie wydłużonego prostokąta. Od frontu oszklona weranda (dawny ganek) o jednospadowym daszku a nad nią część piętrowa, od południa otwarta weranda również przekryta jednospadowym daszkiem, z tyłu (wsch.) przeszklona weranda pełniąca rolę wiatrołapu głównego wejścia. Przy narożniku płn. - wsch. Dostosowana piętrowa oficyna, pierwotnie nie połączona z obiektem (kuchnia), przekryta dachem półszczytowym. Cała elewacja południowa oficyny zabudowana oknami werandowymi – widoczne też, prawdopodobnie pierwotnie, słupy podcienia. Dach nad główną bryłą półszczytowy rozcięty no osi symetrii piętrowym korpusem przekryty półszczytowym daszkiem. Po obu jego stronach pulpity otwarcia dachowe, tzw. *wyglądy*, poszerzone i oszklone w okresie międzywojennym. Od strony wschodniej dodatkowe doświetlenie przestrzeni strychowej. Połacie w dolnej części przedłużone w stosunku do stanu pierwotnego, co stanowi ich dodatkowe podgięcie ku górze. Dach przekrywający oficynę również półszczytowy, wypuszczony nieco do przodu w części przekrywającej oszkloną werandę. Połacie dachów kryte blachą na „rąbek stojący” (pierwotnie gontem).

Posadowienie na fundamencie i podmurówce kamiennej z charakterystycznymi arkadami pod dostawionym, w okresie międzywojennym, otwartym chodnikiem – obejściem po obu stronach pierwotnego ganku. Ściany konstrukcji zrębowej, płazy pomalowane z zewnątrz farbą olejną (prawdopodobnie w okresie międzywojennym) a wewnątrz lakierowane oraz tynkowane, stropy belkowe, podłogi w formie parkietów, schody drewniane.

Obiekt wyposażony w instalację elektryczną, wodno-kanalizacyjną oraz centralnego ogrzewania. Nie zachowały się pierwotne piece.

Teren wokół obiektu płaski ze spadkiem w kierunku północnym. Wody opadowe odprowadzone z połaci dachowej do rynien i rurami spustowymi na teren.

Wewnątrz zachowano dekoracyjne drzwi i odrzwia z pierwotną dekoracją (kołkowanie, fazowanie, ząbkowanie i snycerskie motywy ornamentalne) oraz *sosręby* (detale snycerski). Do najbardziej dekoracyjnych pomieszczeń należą zwłaszcza pokoje na parterze, a wśród nich przede wszystkim salon z bogato zdobionym *sosrębem* (m.in. wykorzystany motyw gwiazdy, wici roślinnych oraz herbów), stropem (gzyms), drzwiami (snycerskie motywy roślinne) oraz odrzwiami. Elementy dekoracyjne charakterystyczne dla stylu zakopiańskiego. Balustrada schodów wtórna, prawdopodobnie z okresu międzywojennego. Wszystkie wewnętrzne elementy dekoracyjne lakierowanie.

4. DANE OGÓLNE

Powierzchnia działki	-	4194,00m ²
Powierzchnia zabudowy	-	461,00m ²
Powierzchnia użytkowa	-	859,00m ²
Kubatura	-	4503,00m ³

Wykaz pomieszczeń i powierzchni użytkowych na rysunkach poszczególnych kondygnacjach

Ilość kondygnacji nadziemnych	-	1+1
Budynek częściowo podpiwniczony		

Opracował:
mgr inż. arch. Zenon Remi